

Zadeva C-266/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

26. april 2023

Predložitveno sodišče:

Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)

Datum predložitvene odločbe:

28. december 2022

Pritožnica:

A. S.A.

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

[...] (ni prevedeno) [opravilna št. zadeve]

SKLEP

Dne **28. decembra 2022** je

Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska) [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [sestava senata]

po narokih z dne **14. in 28. decembra 2022**

na seji **senata za gospodarske zadeve**

v postopku s kasacijsko pritožbo, ki jo je vložila družba **A. S.A.** s sedežem v [...] (ni prevedeno)

zoper sodbo **Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (upravno sodišče vojvodstva v Bydgoszczu, Poljska)**

z dne 16. oktobra 2018 [...] (ni prevedeno) [opravilna št. zadeve]

v postopku na podlagi tožbe družbe **A. S.A.** s sedežem v [...] (ni prevedeno)

zoper odločbo **Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (direktor urada finančne uprave v Bydgoszczu, Poljska)**

z dne [...] (ni prevedeno) maja 2018, št. [...] (ni prevedeno),

zaradi **zavrnitve delnega vračila trošarine**

sklenilo:

1. Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predložita ti vprašanji za predhodno odločanje v zvezi z razlago določb prava Unije:

„(a) Ali je mogoče člen 17(1)(a) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405) razlagati tako, da dejanski strošek nabavljene električne energije vključuje le nabavno ceno električne energije, brez vseh dodatnih dajatev, kot je omrežnina za distribucijo, ki jih je po veljavni zakonodaji države članice treba plačati pri nakupu električne energije?

(b) Ali je treba člen 17(1)(a) Direktive 2003/96 razlagati tako, da nasprotuje temu, da oprostitev plačila trošarine za nakup električne energije za energetske intenzivne dejavnosti (člen 31d(1) ustava z dne 6. decembra 2008 r. o podatku akcyzowym (zakon z dne 6. decembra 2008 o trošarinah) (Dz. U. iz leta 2022, pozicija 143)) ni mogoče uveljavljati v primeru, ko je ta dejavnost na podlagi nacionalnih predpisov upravičena do objektivne oprostitve plačila trošarine (člen 30(7a) zakona o trošarinah), če se dokaže, da se pri tej dejavnosti v zvezi s to energijo teh dveh oprostitev ne uporablja hkrati, in če skupni znesek oprostitev ne presega zneska trošarine, plačane za isto obdobje?“

2. Postopek pred Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) se prekine.

Utemeljitev

I. Pravni okvir

Pravo Unije

Določbe Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405), v nadaljevanju: Direktiva 2003/96:

Člen 17(1)(a)

1. Pod pogojem da se najnižje ravni obdavčitve, določene s to direktivo, v povprečju upoštevajo v vsaki dejavnosti, **države članice lahko uporabijo znižanja davkov na porabo energentov, ki se uporabljajo za ogrevanje ali za namene iz člena 8(2)(b) in (c), in na električno energijo v naslednjih primerih:**

(a) v korist energetske intenzivne dejavnosti

„Energetske intenzivne dejavnosti“ pomeni gospodarski subjekt iz člena 11, kadar bodisi **nabave** energentov in električne energije znaša najmanj 3,0 % proizvodne vrednosti bodisi davki od energije na nacionalni ravni znašajo najmanj 0,5 % dodane vrednosti. Države članice lahko v okviru te opredelitve uporabijo bolj omejevalne koncepte, vključno s prodajno vrednostjo, procesnimi in sektorskimi opredelitvami.

„Nabave energentov in električne energije“ pomenijo **dejanski strošek energije, ki je bila nabavljena ali proizvedena v okviru dejavnosti**. Upošteva se [...] samo električna energija, toplota in energenti, ki se uporabljajo za ogrevanje ali za namene iz člena 8(2)(b) in (c). **Vštetni so vsi davki razen odbitnega DDV.**

[...]

Nacionalno pravo

A. Določbe ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (zakon z dne 6. decembra 2008 o trošarinah) (Dz. U. iz leta 2022, pozicija 143):

Člen 30(7a):

7a. Plačila trošarine je oproščena električna energija, ki se uporabi:

- 1) za kemijsko redukcijo;
- 2) **v elektrolitskih procesih;**
- 3) v metalurških procesih;
- 4) v mineraloških procesih.

Člen 31d(1), (2) in (11):

Člen 31d. 1. Energetske intenzivne dejavnosti, ki uporabljajo električno energijo in ki izpolnjuje vse te pogoje:

- 1) opravlja gospodarsko dejavnost, ki je označena z naslednjimi oznakami poljske klasifikacije dejavnosti (PKD): [...] (ni prevedeno) [oznake PKD]
- 2) vodi računovodstvo v smislu predpisov o računovodstvu,

3) za to električno energijo ne uporablja oprostitve plačila trošarine iz člena 30(7a)

- je upravičena do oprostitve plačila trošarine, ki se izvaja z vračilom dela trošarine, ki je bila plačana za električno energijo, ki jo uporabi ta dejavnost.

2. Za energetske intenzivne dejavnosti, ki uporabljajo električno energijo, se šteje subjekt, pri katerem je delež stroškov porabljene električne energije v celotni vrednosti proizvoda, prodanega v davčnem letu, za katero je bil vložen zahtevek iz odstavka 5, večji od 3 %. Energetske intenzivne dejavnosti, ki uporabljajo električno energijo, ne sme imeti manjšega obsega od organiziranega dela podjetja, v smislu organizacijsko in finančno ločenega sklopa opredmetenih in neopredmetenih sredstev, vključno z obveznostmi, namenjenih za opravljanje določenih gospodarskih nalog, ki bi lahko bilo tudi neodvisno podjetje, ki bi te naloge opravljalo samostojno.

11. Znesek delno povrnjene trošarine ne sme presežati zneska trošarine, ki je bila plačana za električno energijo, ki jo je energetske intenzivne dejavnosti porabila v davčnem letu, za katero je bil vložen zahtevek iz odstavka 5.

B. Določbe ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (zakon z dne 10. aprila 1997 – energetski zakon) (Dz. U. iz leta 2012, pozicija 1059):

Člen 45a(1):

1. Energetske podjetje na **podlagi cen in postavk dajatev, določenih v tarifi, ali cen in postavk dajatev**, določenih na konkurenčnem trgu iz člena 49(1), **izračuna dajatve** za plinasta goriva, električno energijo ali toploto, ki jih dobavi odjemalcu.

Člen 47(1):

Energetska podjetja, ki imajo koncesijo, določijo tarife za plinasta goriva in energijo, ki jih odobri predsednik [Urząd Regulacji Energetyki (regulativni organ za energijo, Poljska; v nadaljevanju: URE)], in predlagajo čas njihove veljavnosti. Energetska podjetja, ki imajo koncesijo, morajo predsedniku URE na lastno pobudo predložiti tarife in njihove spremembe najpozneje dva meseca pred iztekom veljavnosti prejšnje tarife ali na zahtevo predsednika URE.

Člen 49(1):

Predsednik URE lahko energetske intenzivne dejavnosti oprosti obveznosti predložitve tarif v odobritev, če ugotovi, da posluje pod konkurenčnimi pogoji, ali pa odobreno oprostitev prekliče, če pogoji za to oprostitev prenehajo obstajati.

C. Določbe rozporządzenie Ministra Energii z dnia 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (uredba ministra za energijo z dne 29.

decembra 2017 o nekaterih pravilih za oblikovanje in izračunavanje tarif ter plačil pri trgovanju z električno energijo) (Dz. U. iz leta 2017, pozicija 2500):

Člen 5(2) in (3):

Energetsko podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost na področju prenosa električne energije, **v svoji tarifi navede:**

1) postavke omrežnin za zagotavljanje storitev prenosa električne energije (v nadaljevanju: omrežnina za prenos);

[...]

3. Energetsko podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost na področju distribucije električne energije, **v svoji tarifi navede:**

[...]

2) postavke omrežnin za opravljanje storitev distribucije električne energije (v nadaljevanju: **omrežnina za distribucijo**);

[...]

Člen 14, od (3) do (6):

3. Postavke omrežnine za distribucijo se izračunajo ob upoštevanju delitve na postavke, ki izhajajo iz:

1) distribucije električne energije;

2) uporabe nacionalnega elektroenergetskega sistema;

3) odčitavanja števecov ter njihove redne kontrole.

4. Postavke omrežnine za distribucijo iz odstavka 3, točka 2, se izračunajo kot enokomponentne, na podlagi stroškov nakupa storitev prenosa električne energije od operaterja prenosnega sistema električne energije, v delu v katerem se uporablja nacionalni elektroenergetski sistem.

5. Postavke omrežnin za distribucijo iz odstavka 3, točka 3, v nadaljevanju „postavke za naročnike“, se izračunajo kot enokomponentne.

6. Postavke za naročnike se razlikujejo glede na dolžino obračunskega obdobja.

7. Postavke omrežnin za prenos ali distribucijo iz odstavka 1, točka 1, oziroma odstavka 3, točka 1, v nadaljevanju: „postavke za omrežnino“, se izračunajo kot dvokomponentne, z razdelitvijo na komponenti:

- 1) fiksna postavka za omrežnino, ki se določi glede na enoto pogodbene moči, za gospodinjanskega odjemalca električne energije pa glede na števec;
- 2) spremenljiva postavka za omrežnino, ki se obračuna na enoto električne energije, odvzete iz omrežja na mestu dobave.

D. Določbe ustava z dne 20. lutege 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (zakon z dne 20. februarja 2015 o obnovljivih virih energije) (Dz. U. iz leta 2015, pozicija 478):

Člen 52(1):

1. Energetsko podjetje, končni odjemalec, industrijski odjemalec in blagovna borza ali borza iz odstavka 2 morajo:

1) pridobiti in predsedniku URE predložiti v preklic potrdilo o izvoru ali potrdilo o izvoru kmetijskega bioplina, ki se izda:

a) za električno energijo ali za kmetijski bioplin, ki se proizvede v obratih na obnovljive vire energije na ozemlju Republike Poljske ali v izključni ekonomski coni, ali

b) na podlagi energetskega zakona, ali

2) v roku iz člena 68(2) plačati nadomestno dajatev, ki se izračuna na način, določen v členu 56.

II. Dejansko stanje

1. Postopek pred davčnimi organi

Z odločbo z dne 8. februarja 2018 je Naczelnik Urzędu Skarbowego w Toruniu (vodja enote finančne uprave v Toruńu, Poljska) družbi A., delniški družbi s sedežem v W., zavrnil vračilo dela trošarine, ki je bila plačana za električno energijo, porabljeno v letu 2016. Direktor urada finančne uprave v Bydgoszczu je po preučitvi pritožbe z odločbo z dne 14. maja 2018 potrdil odločbo prvostopenjskega organa, pri čemer je izpostavil dve vprašanji, ki sta ključni za to zadevo.

Prvič, organ je navedel, da v primeru, ko družba uveljavi oprostitev plačila trošarine za električno energijo, ki se uporablja v elektrolitskih procesih, določeno v členu 30(7a), točka 2, zakona o trošarinah, ta družba ni upravičena do hkratnega uveljavljanja oprostitve plačila trošarine, ki velja za energetsko intenzivne dejavnosti in je urejena v členu 31d(1) zakona o trošarinah. Organ meni, da to izhaja iz jezikovne razlage člena 31d(1), točka 3, zakona o trošarinah, ki določa, da se „za to električno energijo ne uporablja oprostitve plačila trošarine iz člena 30(7a)“.

Drugič, organ je menil, da dejanski stroški električne energije v smislu člena 17(1)(a) Direktive 2003/96 vključujejo samo ceno električne energije, skupaj z davki, vendar brez davka na dodano vrednost in dodatnih dajatev, povezanih z nakupom električne energije. Po mnenju organa omrežnina za distribucijo ali potrdila o izvoru niso sestavni del stroškov električne energije, ki bi se lahko dodali vrednosti te električne energije v smislu te določbe.

2. Postopek pred upravnimi sodišči

Postopek pred prvostopenjskim sodiščem – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (upravno sodišče vojvodstva v Bydgoszczu)

Tožbo, ki jo je družba A. S.A. zoper odločbo direktorja urada finančne uprave v Bydgoszczu vložila pri Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczu (upravno sodišče vojvodstva v Bydgoszczu), je to sodišče zavrnilo. To sodišče je presodilo, da imajo energetska intenzivna dejavnosti pravico do subjektivne oprostitve iz člena 31d(1), točka 3, zakona o trošarinah, če hkrati ne koristijo objektivne oprostitve iz člena 30(7a) zakona o trošarinah. Po mnenju omenjenega sodišča takšna ugotovitev izhaja iz jezikovne razlage člena 31d(1) zakona o trošarinah, ki se *ab initio* nanaša na energetska intenzivna dejavnost kot celoto in na celotno energijo, ki jo ta dejavnost porabi. Oprostitev se tako nanaša na celotno dejavnost in na vso energijo, ki jo ta dejavnost uporablja, ne pa, kot trdi družba pritožnica, le na tisti del energije, ki se uporablja v elektrolitskih postopkih iz člena 30(7a), točka 2, zakona o trošarinah. Po mnenju tega sodišča je zakonodajalec izključil možnost hkratne uporabe dveh davčnih oprostitev.

V zvezi z drugim pravno pomembnim vprašanjem v tej zadevi je sodišče navedlo, da izraz „nabava električne energije“ iz člena 17(1)(a) Direktive 2003/96 pomeni dejanski strošek te energije, torej samo električno energijo in vse davke, z izključitvijo davka na dodano vrednost in drugih obveznih dajatev. Ta strošek torej zajema le izdatke za nakup električne energije, ne pa tudi izdatkov za nakup s tem povezanih storitev, na primer storitev distribucije. Sodišče je menilo, da kljub temu, da so ti izdatki v primeru uporabe električne energije neizogibni, saj brez dobave energije te energije ni mogoče uporabiti, ti izdatki ne predstavljajo stroška nabave energije. Sodišče je menilo, da omrežnina za distribucijo energije ni davek ali drugo javnopravno breme. Menilo je, da gre za civilnopravne dajatve, ki izhajajo iz obligacijskega razmerja med odjemalcem in energetskega podjetjem. Sodišče je ob sklicevanju na sodbo Sodišča EU z dne 18. januarja 2017, C-189/15, ocenilo, da je za opredelitev določenih zneskov kot davka bistveno, da obstaja obveznost njegovega plačila in da v primeru kršitve te obveznosti davčnega zavezanca preganjajo pristojni organi. Ker omrežnina za distribucijo v tem smislu ni davek, ne more predstavljati stroška nabave energije. Po mnenju sodišča tudi stroški, ki nastanejo pri pridobitvi in preklicu potrdila o izvoru električne energije, niso stroški električne energije.

Postopek pred Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče)

Pritožnica je v kasacijski pritožbi predlagala, naj se zgoraj navedena sodba v celoti razveljavi, in na podlagi člena 174, točka 1, ustava z dne 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (zakon z dne 30. avgusta 2002 – zakon o upravnem sporu) (Dz. U. iz leta 2018, pozicija 1302) prvostopenjskemu sodišču očitala napačno uporabo materialnega prava, in sicer:

(a) člena 31d(1) v povezavi s členom 31d(11) zakona o trošarinah zaradi napačnega stališča, da je, ker je pritožnica uporabila oprostitev iz člena 30(7a) zakona o trošarinah (oprostitev za energijo, ki se uporablja v elektrolitskih procesih), ne glede na obseg te oprostitve v celoti izključena možnost, da bi pritožnica uporabila oprostitev iz člena 31d zakona o trošarinah;

(b) člena 31d(2) in (3) zakona o trošarinah zaradi napačnega stališča, da stroškov dodatnih dajatev (med drugim omrežnine za distribucijo) ni mogoče vključiti v stroške porabljene električne energije, in da se dodatnih dajatev, posebej omrežnine za distribucijo, ne sme upoštevati pri izračunu stroškov porabljene energije, čeprav so, kot izhaja iz najbližjih predpisov, v katerih je opredeljen pojem stroški energije [...] (ni prevedeno) [naštevane nacionalnih predpisov, v katerih je opredeljen pojem „stroški energije“], te dajatve nedvoumno vključene v take stroške;

(c) člena 31d(2) in (3) zakona o trošarinah v povezavi s členom 17(1)(a) Direktive 2003/96 zaradi napačnega stališča, da se pri izračunu stroškov porabljene električne energije ne upoštevajo dodatne dajatve, ki niso davki, čeprav se v tej direktivi v okviru opredelitve energetske intenzivne dejavnosti upoštevajo dejanski stroški energentov in električne energije, pa tudi zaradi napačnega stališča, da se pri izračunu stroškov porabljene električne energije ne upoštevajo dodatne dajatve, zlasti omrežnina za distribucijo, čeprav se na podlagi analognih določb, ki se opirajo na isto ureditev iz Direktive o oprostitvi trošarin na proizvode iz premoga in plina za energetske intenzivne dejavnosti in v katerih se uporablja ožji pojem „nabava“ in ne stroški, šteje, da je treba pri tem izračunu upoštevati celotne stroške nakupa.

Pritožnica je v kasacijski pritožbi predlagala, naj se izpodbijana sodba v celoti razveljavi, naj se zadeva vrne Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (upravno sodišče vojvodstva v Bydgoszczu) v ponovno odločanje in naj se ji prizna povračilo stroškov postopka.

III. Razlogi za predložitev vprašanj za predhodno odločanje

Za obravnavo kasacijske pritožbe je glede na v nadaljevanju navedene argumente potreben odgovor Sodišča Evropske unije glede razlage in uporabe v predložitveni odločbi navedenih določb Direktive 2003/96.

Kasacijska pritožba vsebuje očitke v zvezi s kršitvami člena 31d, od (1) do (3) in člena 31d(11) zakona o trošarinah in člena 17(1)(a) Direktive 2003/96. Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) ima dvome v zvezi s pravilnostjo rezultata razlage določb Direktive, do katerega je prišlo prvostopenjsko sodišče in

se izpodbija s kasacijsko pritožbo, in sicer glede obeh vprašanj, ki sta pomembni v tej stvari. Glede na to je moralo predložitveno sodišče na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prečiščena različica, UL 2012, C 326, str. 1) Sodišču EU predložiti vprašanja za predhodno odločanje.

V obravnavani zadevi ni sporno, da pritožnica opravlja energetske intenzivne dejavnosti v smislu člena 17(1)(a) Direktive 2003/96 in člena 31d zakona o trošarinah in da uporablja električno energijo v elektrolitskih postopkih.

Pritožnica je popravila prvotno vloženi obračun trošarine za leto 2016 in od organa zahtevala vračilo prvotno plačanega zneska trošarine, ki je bil po njenem mnenju previsok. Pritožnica je svoj zahtevek oprla na dve podlagi. Prva je izhajala iz trditve, da je bila pritožnica upravičena do davčne oprostitve za energetske intenzivne dejavnosti. Druga se je nanašala na obseg stroškov nakupa električne energije za to dejavnost.

Obe kategoriji sta zajeti s harmonizirano ureditvijo Skupnosti in v obeh primerih ima Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) dvome glede razlage upoštevanih določb prava Unije.

V zvezi s prvim vprašanjem za predhodno odločanje je treba opozoriti, da se člen 17(1)(a) Direktive 2003/96 nanaša na oprostitve plačila trošarine za energetske intenzivne dejavnosti. Republika Poljska je izkoristila možnost uvedbe take oprostitve, kar je bilo sicer že predmet sodbe Sodišča EU z dne 31. marca 2022, C-139/20. Iz besedila omenjene določbe Direktive bi bilo mogoče sklepati, da oprostitve, ki je v tej določbi določena, ni obvezna. Vendar pa lahko teleološka razlaga te direktive, ki ji je treba z vidika orodij za razlago te kategorije pravnih aktov dati prednost, pripelje do nekoliko drugačne ugotovitve. Poleg tega mora država članica, ker se je odločila, da bo z zakonodajo uvedla tako oprostitve, upoštevati ustrezne določbe direktive.

Glede ciljev Direktive je treba opozoriti, da mednje spadajo pravilno delovanje notranjega trga, doseganje ciljev politik Skupnosti, pa tudi spoštovanje Kjotskega protokola (uvodni izjavi 3 in 7 te direktive). Poudarjena je bila nujnost uporabe oprostitve, predvsem „zaradi odsotnosti močnejšega usklajevanja na ravni Skupnosti, zaradi nevarnosti izgube mednarodne konkurenčnosti ali zaradi socialnih ali okoljskih razlogov“ (uvodna izjava 28). Opozorjeno je bilo tudi na potrebo po posebni obravnavi energetske intenzivne dejavnosti, ki sklepajo sporazume, da bi pomembno spodbujala varstvo okolja in učinkovitost rabe energije (uvodna izjava 29). Ne sme se pozabiti, da se vidik konkurenčnosti, naveden v Direktivi, ne nanaša le na enako obravnavo subjektov, ki so na skupnem trgu v podobnem položaju, temveč tudi na možnost, da ti subjekti konkurirajo na mednarodnem trgu, zunaj Evropske unije.

Iz razpoložljivega zakonodajnega gradiva je razvidno, da je država članica pri uvedbi oprostitve za energetske intenzivne dejavnosti menila, da je to nujno za izpolnitev zgoraj navedenih ciljev Direktive. V pripravljalnem gradivu za ustawa

z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (zakon z dne 24. julija 2015 o spremembi zakona o trošarinah in nekaterih drugih zakonov) (Dz. U. iz leta 2015, pozicija 1479), s katerim je bil v pravni red umeščen člen 31d, je bilo navedeno, da je namen tega člena izboljšati konkurenčnost industrije na mednarodnem trgu, zlasti po finančni krizi leta 2009 [...] (ni prevedeno) [navedba dokumenta, ki se nanaša na ta zakonodajni postopek].

Zato obstaja dvom, ali je glede na navedeno člen 17(1)(a) Direktive mogoče razlagati tako, da dovoljuje, da se za uporabo te oprostitve predpišejo pogoji, ki v tej direktivi niso navedeni. Ali je skladno s členom 17(1)(a) Direktive, če uporaba druge oprostitve, določene v nacionalnem pravu, predstavlja pogoj, ki izključuje uporabo oprostitve, ki je določena v Direktivi in katere uvedba je namenjena doseganju omenjenih ciljev prava Unije? Razlaga te določbe, ki so jo sprejeli davčni organi in sodišče prve stopnje, takšno možnost dopušča, zaradi česar je lahko v praksi taka oprostitvev le navidezna. To posledično vzbuja dvom o tem, da je nacionalni zakonodajalec uresničil cilje, ki jih je želel doseči zakonodajalec Unije.

Drugi dvom predložitvenega sodišča se nanaša na to, da je v členu 17(1)(a) Direktive 2003/96 nabava energije opredeljena kot „dejanski strošek energije, ki je bila nabavljena ali proizvedena v okviru dejavnosti“. To besedilo se lahko razlaga na dva načina. Po eni strani se lahko – kot menijo davčni organi in sodišče prve stopnje – šteje, da zajema le ceno električne energije, brez stroškov njenega prenosa (distribucije) in drugih elementov, potrebnih za njeno pridobitev. To stališče je zastopano tudi v sodni praksi Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče), na primer v sodbi z dne 18. septembra 2019, I GSK 228/17, in z dne 22. januarja 2020, I GSK 397/17.

Po drugi strani pa je mogoče šteti, da pomeni stroške vsega blaga in storitev, ki so potrebni za pridobitev električne energije, to je predvsem prenosa, pa tudi drugih obveznih spremljajočih dajatev, brez plačila katerih pridobitev energije pravno ni mogoča. Po mnenju predložitvenega sodišča trditev, da to, da so vsi davki (razen davka na dodano vrednost) vključeni med stroške, pomeni, da druge vrste dajatev niso taki stroški, ne temelji na pravilih logičnega sklepanja. Prvo namreč ne izključuje drugega.

V tej zadevi ni sporno in tudi ne obravnavano dejstvo, da energije ni mogoče kupiti brez spremljajoče distribucijske storitve ali brez kritja dodatnih stroškov, vključno s tistimi, ki so povezani s preklicem energetskega potrdila. Storitev distribucije ni javnopravna obveznost, posebej ne posredni davek, na katerega se je nanašala sodba Sodišča EU z dne 18. januarja 2017, C-189/15. V zvezi s tem ni dvomov glede razlage, saj je sicer res, da je plačilo omrežnine za distribucijo obvezno in da je njena višina določena s podrobnimi zakonskimi določbami, vendar se plačuje v korist dobavitelja energije. Višina omrežnine za distribucijo je (kot določajo predpisi za leto 2016) na podlagi člena 45a(1) in člena 49(1) energetskega zakona ter člena 5(2) in (3) ter člena 14, od (3) do (6), uredbe

ministra za energijo z dne 29. decembra 2017 o nekaterih pravilih za oblikovanje in izračunavanje tarif in plačilih pri trgovanju z električno energijo določena v tarifi, ki jo odobri predsednik URE. Težave pri razlagi pa se pojavljajo glede tega, ali te omrežnine zaradi njene narave ni mogoče vključiti med dejanske stroške nabave energije. V pravnem jeziku se beseda „dejanski“ v povezavi z vrednostjo (*actual cost, die tatsächlichen Kosten*) običajno nanaša na obveznosti, ki jih je v praksi treba plačati za pridobitev neke stvari. Sklicevanje na pojem davka je v členu 17(1)(a) Direktive 2003/96 povezano z izključitvijo nekaterih davkov iz kategorije stroškov. Ta člen se ne nanaša na kakršne koli druge stroške; zlasti v zvezi s tem ne določa nobenih izključitev. To, da neka dajatev nima značilnosti davka, ne pomeni nujno, da ne predstavlja stroška nakupa električne energije. Podobno velja za potrdilo o izvoru energije, katerega obveznost pridobitve in predložitve v preklic je urejena v členu 52(1) in (2) zakona o obnovljivih virih energije z dne 20. februarja 2015.

[...] (ni prevedeno)

[ponovitev besedila vprašanj za predhodno odločanje]

[...] (ni prevedeno) – [...] (ni prevedeno) – [...] (ni prevedeno) [ponovitev pravne podlage predloga za sprejetje predhodne odločbe; nacionalna postopkovna pravila]